

kasen, dette er ikke det samme som at hjælpe paa Beboerne eller Grundeierne. Disse Sidste ere dog de, der mest føle Livens Dyl, de Andte, der ikke ere Grundeiere, kunne flygte fra Ribe, men Grundeierne ere nødt til at blive der. Derfor mener jeg, at den ærede Drøfvers Forsømsning bin, at Grundeierne kunne forlade Byen og have Forskjæft af denne Eftergivelse af Staten, ikke rammer de virkelige Forhold, og jeg maa ganske slutte mig til, hvad den ærede fidsste Taler sagde, at den Naade, hvorpaa Vindringsforslagene ere stillede, maa anbefale sig selv som Bevis for, at den Hjælp, der her bringes i Forslag, virkelig vil komme Beboerne af Ribe, det er Ribe Kommune, til Gode, og naar dette opnaas, tror jeg virkelig, at der opnaas det samme, som der maatte være opnaaet ved den allerede i 5 Aar givne Understøttelse. Hvad vi her foreslaa, er ikke Andet end en Forsøttelse af den Hjælp til Ribe Kommune, som jo udløber den 3te næste Naaned, og i Fald saa Regeringen vil optage denne Understøttelse paa anden Naade i det kommende Finansaar, kan jeg ikke have Noget derimod, og de vortige Forslagsstillere visnød heller ikke, men da der nu for Dieblisset ikke foreligger noget andet Vindringsforslag, tro vi at de, der ville understøtte en Kommune som paa Grund af uheldige politiske Begivenheder for vort Fædreland er kommen en virkelig og kummerfuld Stilling, godt kunne slutte sig til det Forslag, vi have fremsat, og det glæder mig at høre, at Stikantsudvalgets ærede Forskand er mildere stemt mod Ribe end den ærede Drøfver.

Kruuse. Jeg havde helst ønsket at kunne blive fri for at gjentage Noget af, hvad jeg tidligere har sagt, og jeg havde derfor især ønsket, at det ærede Udvalg havde gjort, hvad jeg nu har maattet gjøre, og især ved at gjennege de Dokumenter, som jeg har sendt det ærede Udvalg, havde gjort sig rigtig grundig berisndt dermed og indhentet de Dplysninger, som jeg der henpegede paa kunde været indhentede fra den høitærede Finansminister, og i det Hele lagt sig Sagen mere alvorlig paa Sinde. Jeg tror slet ikke, at det forholder sig, som det ærede Medlem, der forleden Dag

var Drøfver, sagde, at det var heldigt, at denne Sag var bleven henvist til Finansudvalget, og at den ikke var kommen i Hænderne paa mere ripensisse Rigsdagsmænd; jeg tror derimod, at det er uheldigt, og at Sagen er kommen i mindre ripensisse Rigsdagsmænds Hænder. For Dørigt vil jeg slet ikke bebreide det ærede Udvalg Noget, ist jeg beed, at det i andre Næringer arbejder med Ild og Indsigt og da i det Hele gjør, hvad det kan og bør gjøre, men med Hensyn til denne Sag forekommer det mig rigtig nok ikke, at det ærede Udvalg har gjort, hvad det burde, og i alt Fald har det ikke gjort, hvad jeg mener, at det burde have gjort. Men i Grunden kan jeg slet ikke undre mig saa meget derved, da jeg jo staaer noget alene for at forsvare denne Sag. Indtil videre maatte jeg ikke være gaaet yderligere ind paa videre at motivere de Vindringsforslag, som her ere stillede, naar der ikke var blevet gjort saa stærke Indsigelser derimod af den ærede Drøfver. Det forekommer mig, at han egentlig tog fejl, naar han mente, at en Eftergivelse af Bygningsafgiften i Virkeligheden ikke kom Kommunen til Gode. Han mente, at det kunde være, at det var Folk, som havde Eiendomme, der fik denne Lettelse, som maatte slet ikke boede i Ribe. Det er imidlertid klart, at om det ogsaa er formuende Folk, som ikke bo i Ribe, men som have Eiendomme der, saa have de dog lidt betydelige Tab ved deres Eiendomme. De, der ikke bo i Ribe, ville visnød gjerne stille sig ved deres Eiendomme der, men naar de ikke have gjort det, saa er det klart, at det er alene af den Grund, at de ikke have kunnet faae den Pris for Eiendommene, som de virkelig ere værd, og derfor ere nødt til at beholde dem. Maasse have de ogsaa store Vortiteter staaende i deres Eiendomme, som forhindrer dem i at sælge dem. Jeg skal for Dørigt tilføie, at jeg i det Mindste Ingen Hænder, der bor her i København, som have Eiendomme i Ribe. Forholdene for Grundeierne i Ribe er Grunden til, at man er gaaet den Vej at foreslaa en Lettelse for dem gennem Eftergivelse af Bygningsafgiften. Det er netop den Naade, hvorpaa Beboerne i Ribe, navnlig de, der trænge haardest, Grundeierne og de Næringsdrivende, have ønsket, at